

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/129/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010122
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7914010122.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému J. Q. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 4T/27/2014 zo dňa 18. 9. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 26. januára 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 4T/27/2014 zo dňa 18. 9. 2014 bol obžalovaný J. Q. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktoré mal spáchať tak, že

dňa 20.10.2013 okolo 19.30 hod., pred rodinným domom na ul. Okružnej č. 37/33 v obci Kravany, po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol F. F. tak, že ho chytil za odev, pričom obaja spadli na železný mostík tak, že obv. J. Q. celou svojou váhou spadol na poškodeného F. F., čím mu takto spôsobil zranenie a to zlomeninu pravej kľúčnej kosti v jej akromiálnej časti s posunutím úlomkov, ktoré zranenie by si vyžiadalo nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 25.11.2013,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného F. F., nar. XX.X.XXXX, bytom A., H. XX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za nesprávne, pretože nedostatočne vyhodnotil dôkazy, ktoré boli v tejto trestnej veci vykonané. Podľa jeho názoru súd nevzal do úvahy výpoveď svedkyne X. E., ktorá skutok popísala tak, ako je to uvedené v obžalobe a usvedčila obžalovaného a čo sa týka mechanizmu vzniku poranenia poškodeného F. F. ani samotný znalec nespochybnil verzie výpovedí poškodeného a svedkyne z prípravného konania. Má za to, že obrana obžalovaného v tom smere, že pristúpil k poškodenému nie s úmyslom ho napadnúť je skôr úsmevná a svedčí podľa jeho názoru o úmysle obžalovaného o fyzický kontakt s poškodeným. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného J. Q..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa nedopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, na ktorom vypočul obžalovaného a poškodeného F. F.. Okresný súd na hlavnom pojednávaní po vylúčení obžalovaného vyhodnotil výpovede obžalovaného v tom smere, že obžalovaný poprel spáchanie žalovaného skutku v podstate z toho dôvodu, že on zranenie poškodenému nespôsobil, pretože on ako prvý fyzicky nenapadol poškodeného, ale práve to bol poškodený, ktorý ho fyzicky napadol. Poškodený na hlavnom pojednávaní sa vyjadril, že v čase skutku bol v značne podnapitom stave, takže na okolnosti svojho zranenia si nepamätá, pamätá si, že sa rozprával s obžalovaným, ale ako spadol na zem a ako došlo k spôsobenému zraneniu, ktoré utrpel, si nepamätá.

Okresný súd ďalej prečítal výpoveď svedka L. A. a túto výpoveď vyhodnotil tak, že svedok síce bol v kritický večer prítomný pri konflikte medzi obžalovaným a poškodeným, avšak pre opilstosť a tmu nevidel, či došlo k fyzickému kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným.

Krajský súd ďalej zistil, že okresný súd vychádzal vo vzťahu k zraneniu poškodeného zo záverov znalca F. L. O., ktorý vyhodnotil zranenie poškodeného ako ľahké s dobou liečenia od 20. 10. 2013 do 25. 11. 2013. Znalec určil aj mechanizmus vzniku poranenia, pričom zranenie zodpovedá pádu na zem poškodeného. Znalec sa však nevedel vyjadriť, či zranenie poškodenému spôsobil obžalovaný, alebo spoločne s poškodeným, keď spadli na zem. Pri páde na zem došlo k zlomenine pravej kľúčnej kosti s posunutím úlomkov poškodeného.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní, na ktoré v stručnosti poukázal krajský súd, dospel k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by práve obžalovaný „povalil“ poškodeného na zem, ale okresný súd „postavil sa na stanovisko“, že bol to poškodený, ktorý napadol obžalovaného a tak pri vzájomnom zápase obaja padli na zem a v dôsledku toho došlo k zraneniu poškodeného.

Krajský súd na základe podaného odvolania dospel k záveru, že okresný súd v podstate použil zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) - argumentácia okresného súdu „postavil sa na stanovisko“ obžalovaného, keďže po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané a to najmä po subjektívnej stránke, že by obžalovaný priamym alebo nepriamym úmyslom chcel spôsobiť zranenie poškodenému. S týmto záverom okresného súdu sa stotožnil aj krajský súd, vychádzajúc najmä aj z výpovede poškodeného, ktorý priebeh svojho zranenia nevedel opísať, čo potvrdzuje aj jeho vyjadrenie na verejnom zasadnutí krajského súdu, že sa na okolnosti nepamätá.

Okresný súd obžalovaného oslobodil, preto v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por. (kogentné ustanovenie) odkázal poškodeného F. F. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.